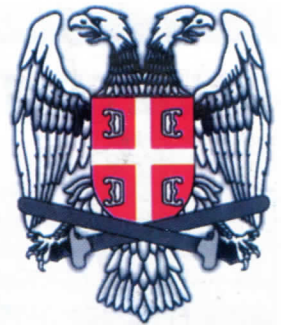

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

БЕСПЛАТАН
ПРИМЕРАК

БЕОГРАД • СЕПТЕМБАР 2007.

ИЗДАЊЕ ОПШТИНСКОГ ОДБОРА НОВИ БЕОГРАД

ГОДИНА XVIII • БРОЈ 2860

ДЕПОНИЈА ВАЖНИЈА ОД ДЕЧИЈЕГ ЖИВОТА

Надугодишњи проблем „дивље депоније” у Улици др Ивана Рибара, блок 71 и 72 Српска радикална странка је указивала у СО Нови Београд, као и преко штампаних медија: Правда и Политика. Дивља депонија расла је из дана у дан пуних 7 година претварајући се у еколошку катастрофу, препуна шута, старих

том приликом га усрртио. Ни то није било довољно Ожеговићу и његовој екипи у СО Нови Београд, да стану на пут свим тим загађивачима и убицама деце. Сав отпад који се истоварује на овој дивљој локацији је са парцела које су градске и општинске власти продале на територији Новог Београда. Ни у периоду поплава 2006. године када су поплаване куће у Доњем пољу иза блокова 71 и 72 због пуцања насипа од терета споменутих камиона имали смо апсурдну ситуацију да је кућа Јелисавке

је нагuralи испред стамбене зграде број 198. После притужби одборника СРС признао је да после избора 2004. године ништа није рађено по том питању. Паљење аутомобилских гума је стална појава па су се грађани суседних блокова већ навикли на ватрогасце, паљевину и дим. „Министарство екологије” чије је седиште у блоку 61 никада није реаговало, иако су увек били обавештени о овим проблемима. Амброзија се шири земљиштем иза блокова 71 и 72 и у априлу смо ми упутили захтев за уништавање амброзије јер ће касније бити касно и без ефекта. Тек у августу месецу Градско зеленило почиње уништавање амброзије у најгоре време, а радници Градског Зеленила без маски и заштитне опреме косе амброзију и тако угрожавају своје здравље. Српска радикална странка обећава да ће све наведене проблеме решити, бринући се о здрављу и безбедности својих грађана, а Ожеговића и његову нестручну и неспособну власт послати на „Политичку депонију” где им је и место.

гума, стаклене вуне и расадника амброзије. Активисти и одборници СРС обраћали су се Општини, комуналним службама али нико ништа није предузео. Дешавало се да се у току дана на дивљој депонији појави 53 камиона који истоварују свој „забрањени” товар. Возачи камиона били су увек неми када је у питању њихов послодавац. На чудесан начин је асфалтиран пут до Савског насипа иако постоји знак о забрани саобраћаја. Пут је асфалтиран до Шљункаре-сепарације која се сместила на месту новобеоградске плаже коју су годинама користили становници блокова. Шут се истоваривао на плажу коју су временом затрпали и загадили директно у реку Саву. Асфалтирани пут дужине 300 метара дао је могућност возачима камиона који истоварају пут и онима који товаре песак и шљунка да се већом брзином крећу па се десио и трагичан случај, погибија малишана од 11 година. Несавесни возач је ишао уназад да истовари шут, ударио малишана и

ВОЈНИ ПЕНЗИОНЕРИ – ЖРТВЕ ДЕФОРМАТОРСКОГ БЕШЧАШЋА

Последњих седам година живота у Србији, од како су на власти ДЕФОРМАТОРИ, донеле су велике муке грађанима, а посебно Новобеограђанима. Да подсетимо, у питању је такозвана „демократска власт“ која се залаже за наводне реформе: брзе, споре, тихе, гласне, потпуно је свеједно.

Зашто су Новобеограђани посебно намучени? У питању је Општина на чијој територији живи, процентуално највећи број професионалних и пензионисаних војних лица, у односу на целокупну Републику Србију. Нови Београд је зато и постао „огледна станица“ прага издржљивости ове категорије наших суграђана, за разне Тадиће, Давиниће, Станковиће, Поноше, Шутановце, Самарцић-Марковићке – „резервне лабудове“ и друге, њима сличне сподобе, који су се заклели својим „западним газдама“ да ће срзати војску, као једну од највећих српских светиња. Такође, у питању је Општина у којој се живи у блоковима, павиљонима, нужним смештајима, а не у вилама, „цвећарама“ и сл.

Вероватно да се професионални војници, а посебно војни пензионери сећају изјава горе наведених и њихових трабаната, да су војничке пензије највећи баласт за буџет Србије, а посебно део који припада војсци. Управо су то речи којима се, не тако давно, Здравко Понош обратио јавности.

Српска радикална странка и њен Општински одбор Нови Београд жели да подсети наше суграђане – војне пензионере, на трикове и смицалице којима су се наведени квази стручњаци, министри одбране и њихови помоћници и Начелници ГШ-а, служили у протеклом периоду, како би их деградирани и повели у борбу за преживљавање, а не у припреме за одбрану отаџбине.

Пензионисане старешине, а посебно подофицирски кадар са огорчењем коментаришу и подсећају на 2003. и 2004. годину када су уместо номиналног, процентуалног повећања својих заслужених пензија, добили симболичних 700, 800 динара, уз обећање да ће се припадности регулисати. Када?

Српска радикална странка такође подсећа да од октобра 2005. до јуна 2006. године војни пензионери нису заслужили од деформаторске власти да, у складу са законима, њихове месечне припадности се усклађују са реалним порастом животних трошкова.

Како би се испуниле жеље и намере Поноша и Шутановца, запосленима у војсци је уз јунска примања, 13. јула ове године линеарно дато по 5.000,00 динара, на штету војних пензионера који ни то нису добили.

Указујемо и на категорију грађанских лица, цивилних лица, војних намештени-

ка и осталих категорија који раде у војсци и чија примања сзу таква, да војска из дана у дан остаје без врхунских стручњака у различитим областима војне технологије.

Ваља споменути и дан данас важеће Законе: Закон о одбрани и Закон о Војсци Југославије који су донети далеке 1993. године. Поред чињенице да су у питању Закони међу најважнијима у држави Србији, као и да војска са таквим називом одавно не постоји, деформаторска власт не налази за сходно да исте примењује или да их мења, ако не ваљају.

Сигурни смо да уређење пешачких стаза и адаптација игралишта за балоте које ових дана новобеоградска деформаторска власт спроводи, неће напунити стомаке војних пензионера, нити поправити њихов социјални статус.

Председнички и локални избори се ближе. Ова држава заслужује председника Врховног савета одбране коме неће требати никакви прескупци сателити нити хулахопке за војнике. Нови Београд заслужује локалну власт, која ће, у складу са реалним могућностима и надлежностима, војним пензионерима учинити живот, бар хуманијим.

Српска радикална странка на Новом Београду се обавезује да ће испунити четврту тачку свог општинског циља: „Брига о пензионерима и њиховом стандарду“.

СРЕЋАН ПОЧЕТАК ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ

Чланови Општинског одбора Српске радикалне странке Нови Београд 26.08.2007. године на пунковима у блоковима 45, 64 и 70 за срећан почетак школске године поклонили су по 1500 свезака, оловака и гумица за децу. Скромне поклоне поделили смо из средстава Општинског одбора. Ова акција је одлично и са симпатијама примљена од стране родитеља и малих школараца. Општински одбор Српске радикалне странке ће са оваквим и сличним акцијама наставити и у наредном периоду, а приоритет у септембру месецу ће бити обележавање спортских терена и организовање турни-

ра у одбојци и кошарци уз поделу пехара за све учеснике. То је већ постала традиција на Новом Београду.

Српска радикална странка брине о најмлађима.

МИ ЗНАМО И ХОЋЕМО

Чланови Српске радикалне странке блока 70 другу годину за редом косе и уређују запуштену зелену површину у блоку 70 која је пуна амброзије, корова и разног отпада. То је ругло блока 70. Када неспособна општинска власт не зна и неће онда Српска радикална странка у интересу грађана решити проблем.

Грађани најстаријег насеља Новог Београда „Бежанија” постали су иронија судбине свога имена од стране општинске власти Новог Београда. Од како се зна за насеље

Бежанија, зна се за проблем канализације, отпадних вода, проширење изузетно прометног пута кроз Бежанију, обданиште, пешачке стазе и очување насеља „Стара Бежанија”. Председник Скупштине Општине Нови Београд, Ожеговић, пре почетка сваких избора обећава решење свих ових проблема, дође са својом екипом, слика се, оде и све заборави. Где год има проблема, а у Бежанији их има на претек, ту Ожеговић пати од амнезије, а одмах преко пута где се продаје земљиште и граде зграде и станови за „Демократске кадрове” ту су Ожеговић и његова камарила изузетно агилни јер ту има пара и процената.

Више пута су одборници Српске радикалне странке указали на све проблеме, али је локална власт остала gluva на то. Удружење „Стара Бежанија” је уз помоћ одборника СРС изнела председнику своје

„БЕЖАНИЈА”

проблеме на седници Скупштине Општине Нови Београд, Ожеговићу и Бобићу, али је испало „Обећање лудом радовање”. Такође је постављен председник М.З. Бежанија која није никад изашла за говорницу и изнела наведене проблеме, већ је уз Странке Г17 прешла у ДС и награђена је радним местом менаџера обданишта „11 април”. Док су се одборници СРС борили за интересе грађана, одборници из ДС-а борили су се за управне, надзорне одборе, чланство у већ добијеним местима председника Месних заједница, бесплатних пословних простора итд.

Може се поставити наградно питање грађанима Бежаније: Ко је госпођа Николе-та Томић? Одговор на ово питање можда зна два, три грађана Бежаније и то они који станују у њеној згради, који су чланови ДС или Г17, а таквих је мало. „Помоћи ћемо вам” реч је о председнику М.З. „Бежанија”

са плаћеном функцијом и менаџера обданишта „11. април” на Новом Београду.

Провидна игра Ожеговића и градске власти су станови са леве стране пута кроз Бежанију чији су станари кивни и огорчени на староседеоце због смрада и поплављених канала за одвод воде у старом насељу, као да су они за то криви. Да ли се спрема рушење и распродаја зењмљишта становника Бежаније? Све те нове станове су добили Демократори и њихови кадрови, а мали је број обичних људи који су усељени у станове „Солидарности” на Бежанији. Српска радикална странка ће наставити са залагањем и конкретним решењима евидентних проблема на Бежанији али се плашимо да не буде по оној старој „Дошли дивљи да истерају питоме”. А сви блокови изграђени су на земљи тих питомих староседеоца „Старе Бежаније”.

Српска радикална странка се залаже да сви грађани боље живе на територији Новог Београда без обзира од када су на територији Новог Београда, а не као постојећа власт да „Бежанијом” беже од проблема грађана.

На седници СО Нови Београд од 21.04.2007. године одборничка група СРС је изашла са предлогом да се у што хитнијем року изнајми (не поклони) локал од 12-20 квадратних метара „Удружењу родитеља слепих и слабовидих лица”. Одборници СРС су то предложили знајући да постоји 20-40% локала у власништву Ј.П. Пословни простор који су празни и нико за њих не плаћа закуп. (Зашто су празни је дуга прича којом ћемо се бавити у наредним бројевима). И председник Општине Нови Београд, Жељко Ожеговић и тадашњи директор Пословног простора Александар Стаменковић, су изразили жељу да помогну наведеном удружењу.

Али како тада, тако и сада. Кад год би одборници СРС питали докле се стигло са доделом локала, добили би други одговор: да поднесу званични захтев, затим да ће се разматрати на првој седници Управног одбора (што нису учинили), да би врхунац достигао 20.06.2007. год. када је „Пословни простор” одбио да разматра исти захтев из разлога што није уплаћено 1.000,00 динара накнаде, а то им је достављено почетком августа месеца. Дакле тек после два месеца од покретања иницијативе СРС за хитну доделу просторије удружењу, обавештавају исто да је потребно прво да уплате 1.000,00 динара па да се тек на наредној седници Управног одбора (којој и када) разматра њихов захтев. Али ни то није

„ЖУТА ХУМАНОСТ”

све. Одговор је добијен после 45 дана од трнутка доношења те траги-комичне одлуке. У овом замешетелству „Пословни Простор”, одлично се снашао и нови директор М.Живковић који је наставио тамо где је стао његов претходник А. Стаменковић. А стао је на губитку од око 38.000.000,00 динара који никако да оправдају, јер за то нема оправдања.

За такво пословање је једино решење затвор. Покушали су да, приказивањем трошкова „фарбања” локала од 14.000.000,00 (што је лаж и превара) умање губитак по завршном рачуну који до дана данашњег није презентирани у СО Нови Београд, што је била обавеза и Пословног простора и СО Нови Београд, као оснивача.

Александар Стаменковић „префарбао” је грађане Новог Београда и за то награђен

од Демократске странке и Ожеговића новим радним местом, директор Јавног Стамбеног предузећа. Врло транспарентни и врло демократски!!!

Крију се од одборника СРС када дођу да траже завршни рачун, а ови који не стигну да се сакрију нису надлежни за давање било каквог документа или информације. Али се нису скривали када су уз благослов СО Нови Београд наместили конкурс за киоске фирми „Футура плус”, власника Цанета Суботића, да би био још богатији и моћнији, е ту су господа из Пословног простора махери.

Са друге стране СО Земун на челу са госпођом Поп-Лазич, организовала је низ спортских такмичења (турнира) са којих је сав приход намењен „Удружењу слепих особа” и осталих хендикепираних особа (а тај број није мали).

То је заиста прави пример како Општина треба и мора да се односи према својим грађанима, а нарочито према онима који су у немогућности да се сами о себи брину.

За то време чланови „Удружења родитеља слепих и слабовидих особа” се муче и пате по приватним становима, док се по локалним сакупља прашина и паучина.

Заиста еклатантан пример „Жуте демократије и хуманости”.

Ако је и од „жутих” много је. (Наставиће се)

ЛЕДИНЕ

Становници насеља Ледине већ неколико месеци воде борбу за своја основна права која су им ускраћена. Наиме, Ледине је насеље које већ две, три године има проблем са снабдевањем водом и притиском воде. Међутим, од почетка летњег периода ситуација је постала готово непоношљива. Преко дана притисак воде је толико слаб да воде некада нема довољно ни за пиће, а о води која је потребна за личну хигијену да и не говоримо. Становници Ледина су принуђени да се буде ноћу и да се у периоду када нормални свет спава купају, туширају и укључују машине за веш. Чак и у периоду када нису велике врућине, притисак воде је изузетно слаб.

Ипак, један од најважнијих проблема представља недостатак воде за водокотлиће. О томе какве последице по здравље и општу хигијену може имати овај проблем, не треба ни говорити. Здравље становника Ледина је угрожено, а њихово нормално и свакодневно функционисање онемогућено.

О овом проблему је обавештена и новобеоградска власт, и то у неколико наврата. У одговорима на многобројне жалбе, молбе и петиције грађана, налазила су се искључиво сувопарна објашњења зашто нема довољно воде и како је до тог пробле-

ма дошло, али се ниједног тренутка акценат није ставио на могућност решавања овог проблема.

Градска и општинска власт је остала глува на све молбе очајних грађана. Иако живимо у 21. веку, у којем се вода не сматра привилегијом и луксузом, становници Ледина су принуђени да живе у условима за које смо мислили да су далеко иза нас. Надамо се да ће у најскорије време сакупљање воде у флашама и кантама остати само ружна успомена за све нас.

Један од водећих проблема на новобеоградском насељу Ледине јесте и асфалтирање улица. Лош асфалт, који брзо пропада, одлика је лединских улица већ дуги низ година. Међутим, у најгорем стању је део

Ледина који уопште и није асфалтиран. У овом „нехигијенском насељу“, како је овај део прозван због лоших услова живљења, грађани су принуђени да свакодневно користе земљане путеве. Улице које се налазе поред овог дела насеља лети су готово увек прекривене прашином и прљавштином, а зими блатом које се износи са неасфалтираног дела и које отежава кретање.

Разне петиције су писане и упућиване локалној власти, али су грађани увек остали без одговора. Чак и када је пре неколико година вршена обнова асфалта и улица на Лединама, овај део је прескочен. Власт, наиме, није имала новца за изградњу ове две улице, које су грађанима насеља Ледине изузетно потребне.

Поред овог „нехигијенског насеља“ налази се и Јеврејско спомен-гробље, некада најлепши део Ледина. Некада су се ту одржавали и часови у природи, а зими је све врвело од деце која су долазила на санкање. Данас је ова површина најзапуштенија и најпрљавија део насеља. Плоча која је подигнута у част пострадалих Јевреја у Другом светском рату, сада готово и не постоји, а околне зелене површине полако се претварају у депоније.

Дечје обданиште на Лединама је окружено смећем, старим гумама, поквареним аутомобилима, препуним кантама за смеће, па довести дете до обданишта представља подвиг, а да не причамо у каквом нехигијенском окружењу се малишани играју.

Бензинска пумпа „Бепетрол“ је затворена. Објашњење председника Скупштине Општине Нови Београд, Ожеговића, је да иста није исплатива, али какав стручњак такво и објашњење.

Госпођа Фетија Петровић, председник МЗ „Ледине“ која уз овај посао ради и у поменутом обданишту требало би прва да реагује на све ове проблеме и да она потенцира решавање ових проблема. Напротив, она игнорише све петиције и иницијативе грађана Ледина, одбила је да овери и евидентира петицију грађана везану за снабдевање водом и других евидентних проблема у насељу

Ледине. Госпођу нису изабрали грађани Ледина, већ су је изабрали Ожеговић и његове „квази демократе“ само због тога што је члан Демократске странке.

Познато је да у задњих 10 година Српска радикална странка у насељу Ледине побеђује убедљиво на свим изборима, добивши више гласова него све остале Странке заједно.

Поставља се питање? Да ли су грађани Ледина, грађани другог реда, или се кажњавају зато што своје поверење дају Српској радикалној странци.

**ПОСТАНИТЕ ДЕО НАШЕГ
ПОБЕДНИЧКОГ ТИМА**

**Општински одбор
Српске радикалне странке Нови Београд**

**Улица: Др Ивана Рибара 91
Телефон: 011/ 317-86-86**

www.srs.org.yu ~ www.vojislavseselj.org.yu

Оснивач и издавач проф. др Војислав Шешељ; Главни и одговорни уредник Елена Божић Талијан;
Уредник издања за Нови Београд Владо Секулић;
Издање за Нови Београд припремио Општински одбор Српске радикалне странке Нови Београд

Тираж
10.000